

Języki i paradygmaty programowania 1 – studia stacjonarne 2025/26

Lab 2. Zintegrowane środowisko programistyczne Visual Studio – kontynuacja, wyrażenia arytmetyczne, relacyjne, logiczne. Priorytety operatorów.

1. Słowa kluczowe języka C.

<https://learn.microsoft.com/pl-pl/cpp/c-language/c-keywords?view=msvc-170#standard-c-keywords>

2. Instrukcje języka C.

<https://learn.microsoft.com/pl-pl/cpp/c-language/statements-c?view=msvc-170>

3. Limity wielkości typów danych

```
#include <stdio.h>
#include <limits.h> //integer
#include <float.h> //floating point

int main(int argc, char* argv[])
{
    printf("integer range:\t%d\t%d\n", INT_MIN, INT_MAX);
    printf("long int range:\t%ld\t%ld\n", LONG_MIN, LONG_MAX);
    printf("float range:\t%e\t%e\n", FLT_MIN, FLT_MAX);
    printf("double range:\t%e\t%e\n", DBL_MIN, DBL_MAX);
    printf("long double range:\t%e\t%e\n", LDBL_MIN, LDBL_MAX);
    printf("float-double epsilon:\t%e\t%e\n", FLT_EPSILON, DBL_EPSILON);
    return 0;
}
```

Epsilon maszynowy (FLT_EPSILON, DBL_EPSILON) – wartość określająca precyzję obliczeń numerycznych wykonywanych na liczbach zmiennoprzecinkowych.

Jest to największa liczba nieujemna, której dodanie do jedności daje wynik równy 1. Innymi słowy, $1 + \varepsilon = 1$ i żadna liczba większa od ε nie spełnia już tego warunku.

4. Tabela operatorów

Lp.	Operatory			łączność	przykład
1.	()	[]	-> .	lewostronna	fun(), tab[], s.a, s->n
2.	- (typ) ! & *	++ -- sizeof	~	prawostorna	-a, (int) a, &r, *p, ++i
3.	* / %			lewostronna	a * b, 3 / c
4.	+ -			lewostronna	a-b
5.			<< >>	lewostronna	
6.		< <= > >=		lewostronna	a<=b
7.		== !=		lewostronna	a != b
8.			&	lewostronna	
9.			^	lewostronna	
10.				lewostronna	
11.		&&		lewostronna	war1 && war2
12.				lewostronna	war1 war2
13.	?:			prawostorna	wyr1?wyr2:wyr3
14.	=	+= -= itd.		prawostorna	x += 1
15.	,			lewostronna	wyr1, wyr2, wyr3

5. Bitowe operacje logiczne.

Bitowe operatory logiczne pozwalają na manipulowanie bitami. Mogą działać jedynie dla zmiennych stałopozycyjnych.

\sim	negacja bitowa (NOT)(uzupełnienie jedynkowe),
$<< >>$	przesunięcie bitowe w lewo, w prawo,
$\&$	koniunkcja bitowa (AND),
$ $	alternatywa bitowa (OR)
$^$	alternatywa rozłączna (XOR) (bitowa różnica symetryczna).

$"\sim"$	$ $	a	$"\&"$	$ $	a	$ $	b	$" "$	$ $	a	$ $	b	$"^"$	$ $	a	$ $	b
0		1	0		0		0	0		0		0	0		0		0
1		0	1		1		1	1		1		1	0		1		1
			0		0		1	1		0		1	1		0		1
			0		1		0	1		1		0	1		1		0

- negacja bitowa daje w wyniku liczbę, która ma bity równe jeden tylko na tych pozycjach, na których argument miał bity równe zero;
- koniunkcja bitowa daje w wyniku liczbę, która ma bity równe jeden tylko na tych pozycjach, na których oba argumenty miały bity równe jeden (mnemonik: 1 gdy wszystkie 1);
- alternatywa bitowa daje w wyniku liczbę, która ma bity równe jeden na wszystkich tych pozycjach, na których jeden z argumentów miał bit równy jeden (mnemonik: 1 jeśli jest 1);
- alternatywa rozłączna daje w wyniku liczbę, która ma bity równe jeden tylko na tych pozycjach, na których tylko jeden z argumentów miał bit równy jeden (mnemonik: 1 gdy różne).
- Dodatkowo, język C wyposażony jest w operatory przesunięcia bitowego w lewo ("<<") i prawo (">>"). Przesuwając one w danym kierunku bity lewego argumentu o liczbę pozycji podaną jako prawy argument. Np. $x << 2$ oznacza przesunięcie o 2 pozycje w lewo.

```
#include <stdio.h>

void dec_to_bin(int liczba, char t[20])
{
    int i = 0, tab[16] = { 0 };

    printf("(%d)\t", liczba);
    while (liczba)
    {
        tab[i++] = liczba % 2;
        liczba /= 2;
    }
    for (int j = 15; j >= 0; j--) {
        printf("%d", tab[j]);
        if (j % 4 == 0) printf(" ");
    }
    printf("\t%s\n", t);
}
```

```

int main(int argc, char* argv[])
{
    unsigned short int a = 10, b=12, c;
    printf("%d\n", sizeof(unsigned short int));
    dec_to_bin(a,"a"); dec_to_bin(b,"b");
    c = ~a; dec_to_bin(c, "~a");           //negacja bitowa
    c = a << 2; dec_to_bin(c, "a << 2"); //przesunięcie bitowe w lewo
    c = a >> 2; dec_to_bin(c, "a >> 2"); //przesunięcie bitowe w prawo
    c = a & b; dec_to_bin(c, "a & b");     //bitowa koniunkcja
    c = a | b; dec_to_bin(c, "a | b");     //bitowa alternatywa
    c = a ^ b; dec_to_bin(c, "a ^ b");     //bitowa różnica symetryczna
    return 0;
}

```

6. Biblioteka matematyczna (funkcje i stałe matematyczne).

Aby korzystać z biblioteki standardowych funkcji matematycznych należy dodać ją do programu używając dyrektywy preprocesora:

```
#include <math.h>
```

Najczęściej wykorzystywane funkcje z biblioteki matematycznej:

double exp(double x);	e^x
double log(double x);	$\ln x$
double log10(double x);	$\log_{10} x$
double pow(double x, double y);	x^y
double sqrt(double x);	\sqrt{x}
double fabs(double x);	$ x $
int abs(int i);	$ i $
double sin(double x);	$\sin x$
double cos(double x);	$\cos x$
double tan(double x);	$\operatorname{tg} x$
double asin(double x);	$\arcsin x$
double acos(double x);	$\arccos x$
double atan(double x);	$\operatorname{arctg} x$

Korzystając z funkcji należy przestrzegać zgodności typów argumentów!.

Stałe matematyczne (np. PI) nie są standardem języka C. Aby z nich korzystać należy dodać w poleceniach preprocesora:

```
#define _USE_MATH_DEFINES
#include <math.h>
```

7. Skompilować oraz przeanalizować przykłady do wykładu nr2

<http://torus.uck.pk.edu.pl/~fialko.sergiy/text/CC/przykl/WW3.pdf>
<http://torus.uck.pk.edu.pl/~fialko.sergiy/text/CC/przykl/WW4.pdf>

8. Napisz program, który dla danych rzeczywistych x, y, z i całkowitych k, m policzy wartości następujących wyrażeń arytmetycznych:

$$\begin{aligned}
 w1 &= \sqrt[3]{\frac{x}{yz}} \ln(x^2 + y^2) \\
 w2 &= \sin\left(k \frac{x}{2}\right) \cos(my) + ye^{2x-1} \\
 w3 &= \left| \frac{x}{2y^2 + 1} \right| + \sqrt{\frac{y}{z^2 + 3}} + 5(y + z)^3
 \end{aligned}$$

$$w4 = \frac{x}{yz} \sqrt[3]{z+1} + \sqrt[k]{x^2+z^2+1} - |y|$$

$$w5 = \frac{1}{\sqrt{x^2+y^2+k^2}} + \frac{1}{x} \sin(ky)$$

Po poprawnym skompilowaniu tego programu, przetestuj jego poprawność merytoryczną.
Wyniki wydrukować w formacie long.

Wykonaj obliczenia dla: $x=3.14$ $y=12.56$ $z=7$ $k=2$ $m=4$.

Poprawiaj wyrażenia dopóty, dopóki nie uzyskasz następujących wyników

$$\begin{aligned} w1 &= 1.68664873 \\ w2 &= 2466.40722655 \\ w3 &= 37418.15546641 \\ w4 &= -4.75167283 \\ w5 &= 0.07227756 \end{aligned}$$

9. W przykładzie WW4.pdf rozszerzyć program o wyznaczanie pierwiastków równia dla delta <0 (liczby zespolone). Przyjmijmy oznaczenia:

$$\begin{aligned} r_1, u_1 &\text{ część rzeczywista i urojona pierwszego pierwiastka} \\ r_2, u_2 &\text{ część rzeczywista i urojona drugiego pierwiastka.} \end{aligned}$$

Rozwiązania równania kwadratowego można zapisać:

$$r_1 = -\frac{b}{2a}, \quad u_1 = +\sqrt{\left(\frac{b}{2a}\right)^2 - \frac{c}{a}}$$

$$r_2 = -\frac{b}{2a}, \quad u_2 = -\sqrt{\left(\frac{b}{2a}\right)^2 - \frac{c}{a}}$$

10. Dane są a,b,c - długości boków trójkąta. Sprawdzić warunek istnienia trójkąta:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Nierówność_trójkąta

Obliczyć pole trójkąta i promień koła wpisanego w trójkąt. Wykorzystać wzory Herona:

$$p=(a+b+c)/2$$

$$\text{pole: } S=\sqrt{p(p-a)(p-b)(p-c)}$$

$$\text{promień: } R=S/p$$

11. Dane są cztery liczby całkowite a,b,c,d. Znaleźć wśród nich liczbę największą i wydrukować jej wartość i pozycję przyjmując, że dla a(poziomia=1), b(poziomia=2) itd. (nie wprowadzać zmiennej indeksowanej).

12. Napisać program, który będzie obliczał pole powierzchni oraz obwód takich figur jak: trójkąt, kwadrat, prostokąt, koło. Dla trójkąta sprawdzić warunek trójkąta, dla wszystkich figur wprowadzić zabezpieczenia uniemożliwiające podanie przez użytkownika wartości niepoprawnych (np. ujemnych).

Obliczenie pola kwadratu, obwodu kwadratu itd. dla wszystkich figur zapisać w osobnych funkcjach, które kolejno będą wywoływane w main().

*Treści oznaczone kursywą pochodzą z różnych źródeł internetowych.